

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1429/2020
16.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Иване Ковачевић, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Ужицу К број 21/19 од 23.09.2020. године и Кв број 198/20 од 16.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 16. децембра 2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Иване Ковачевић као основан, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Вишег суда у Ужицу К број 21/19 од 23.09.2020. године и Кв број 198/20 од 16.10.2020. године, а предмет враћа Вишем суду у Ужицу на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Ужицу К број 21/19 од 23.09.2020. године, поред осталог, окривљени АА обавезан је да на име трошкова кривичног поступка, на које је обавезан правноснажном пресудом Вишег суда у Ужицу К број 21/19 од 11.12.2019. године, плати, и то Вишем суду у Ужицу износ од 109.648,02 динара, а Вишем јавном тужилаштву у Ужицу износ од 126.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности решења, под претњом принудне наплате.

Ставом два истог решења, одбијена је молба окривљеног АА за ослобађање од дужности накнаде у целини или делимично наведених трошкова кривичног поступка.

Решењем Вишег суда у Ужицу Кв број 198/20 од 16.10.2020. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Иване Ковачевић, изјављена против решења Вишег суда у Ужицу К број 21/19 од 23.09.2020. године.

Против наведених правоснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Ивана Ковачевић, на основу члана 483. став 1. у вези члана 485. став 4. ЗКП, због повреда одредаба члана 264. став 2. и члана 265. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи побијана решења тако што ће окривљеног ослободити плаћања трошкова кривичног поступка и паушала, или да побијана решења укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у седници већа, коју је одржао у смислу одредбе члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, и правноснажне одлуке против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

По налажењу Врховног касационог суда, основано бранилац окривљеног у поднетом захтеву указује да је погрешна одлука суда да се окривљени обавезе на плаћање трошкова који су претходно исплаћени у истрази из буџетских средстава Вишег јавног тужилаштва у Ужицу у износу од 126.000,00 динара, који је у току истраге исплаћен браниоцу – адвокату Милошу Вучићевићу, који је окривљеном био постављен за браниоца по службеној дужности, као и одлука да се окривљени обавезе на плаћање трошкова који су исплаћени из буџетских средстава Вишег суда у Ужицу на име лечења окривљеног, затим на име награде вештацима из области неуропсихијатрије и психологије, те на име спровођења окривљеног из Окружног затвора у Ужицу, где се налазио у притвору, у Специјалну затворску болницу у Београду ради лечења.

Изложеним наводима браниоца окривљеног се, по оцени овога суда, основано правноснажна решења побијају због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Наиме, из списка предмета произилази да је против окривљеног АА вођена истрага због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези става 1. КЗ и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, те да је јавни тужилац решењем Кт број 29/19 од 10.03.2019. године окривљеном поставио браниоца по службеној дужности – адвоката Милоша Вучићевића због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. КЗ, имајући у виду висину прописане казне у трајњу преко 10 година, за које је према члану 74. став 2. ЗКП прописана обавезна одбрана.

Надаље, из списка предмета произилази да је пресудом Вишег суда у Ужицу К број 21/19 од 11.12.2019. године окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, док је за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези става 1. КЗ ослобођен од оптужбе на

основу члана 423. тачка 1) ЗКП, а у односу на које дело је одређено да трошкови који се могу издвојити падају на терет буџетских средстава.

Након тога, побијаним првостепеним решењем окривљени АА обавезан је да плати трошкове кривичног поступка, те да Вишем јавном тужилаштву у Ужицу плати износ од 126.000,00 динара на име награде адвоката Милоша Вучићевића који му је био постављен за браниоца по службеној дужности, те да Вишем суду у Ужицу плати износ од 109.648,02 динара на име трошкова лечења, затим на име награде вештацима из области неуропсихијатрије и психологије, као и трошкове спровођења окривљеног из Окружног затвора у Ужицу у Специјалну затворску болницу у Београду ради лечења и његовог повратка из те здравствене установе у притвор.

Одредбом члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП, је поред осталог, прописано да трошкови кривичног поступка обухватају награду и нужне издатке браниоца.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП, прописано је да, када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или окривљени ослободи од оптужбе – изрећи ће се у решењу односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) ЗКП, нужни издаци окривљеног и нужни издаци награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.) као и награда вештака и стручног сарадника, падају на терет буџетских средстава суда.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да је окривљеном АА бранилац по службеној дужности био постављен због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези става 1. КЗ, за које дело је правноснажном пресудом Вишег суда у Ужицу К број 21/19 од 11.12.2019. године, ослобођен од оптужбе, то је по оцени овога суда побијаним нижестепеним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 265. став 1. и 264. став 2. ЗКП. Ово с тога што у конкретном случају нужни издаци и награда браниоца, као и награда вештака, падају на терет буџетских средстава суда, а не на терет окривљеног који је ослобођен од оптужбе, како то погрешно закључују нижестепени судови у побијаним решењима.

Поред тога, када се има у виду да се окривљени у притвору налазио управо због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези става 1. КЗ, за које дело је ослобођен од оптужбе, то је неприхватљив став нижестепених судова – да трошкови лечења окривљеног треба да сноси сам окривљени АА, обзиром да и ови трошкови, као и трошкови спровођења окривљеног из Окружног затвора у Ужицу у Специјалну затворску болницу и његов каснији повратак у притвор спадају у трошкове који се наплаћују из Фонда за здравствено осигурање, сходно одредби члана 261. став 5. ЗКП.

С тога су нижестепеним решењима, којима је окривљени обавезан да плати и ове трошкове, учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је усвојио као основан захтев за заштиту браниоца окривљеног АА, те укинуо побијана решења и предмет вратио Вишем суду у Ужицу на поновно одлучивање, како би у поновном поступку отклонио повреду закона на које му је указано овом пресудом, те донео правилну и на закону засновану одлуку.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић